

Pentru că și în anul 2010 s-a putut întâmpla Tabăra Națională a SOR, se cuvine să fim recunoscători și să mulțumim **Administrației Rezevatei Biosferei Delta Dunării** pentru înțelegerea și suportul oferit precum și sponsorilor noștri: d-lui **NICU DOBRONĂUȚEANU**, d-lui **CHRIS DURDIN** din Marea Britanie și tutușilor săi de la firma **HONEYGUIDE**. Mulțumim se cuvin și firmei **IBIS TOURS** care ne-a pus la dispoziție o șalupă pentru transportul logisticii taberei și pentru excursii în Delta, lui **Ionuț Vasiliu** care a avut bunăvoința să vină de la Sulina cu ambarcațiunea personală ca să se ajute la organizarea excursiilor zilnice fără de care tabăra n-ar mai fi avut același farmec și, "last but not least", le mulțumim lui **Ion Constantin** și tuturor **voluntarilor** și "**veteranilor**" care au muncit pentru organizarea taberei...

Fotografii realizate de : Ioana Cretu

Impresii din Tabăra Națională a SOR – august 2010 "MAREA EGRETĂ" VĂZUTĂ PRIN OCHII "MICII EGRETE"...

Plecați dintr-un oraș dunărean, Călărași, membrii activi ai cursului "Egreta Călărași", o mică părticică din marea familie a SOR, ne-am dus pe meleaguri tulcene, pentru a ne minuna de ceea ce a reușit să creeze acest Fluviu pe care îl vedeam mereu curgând și niciodată oprindu-se din drumul său spre întinsa Mare.

"Pentru prima dată în Delta"...cam acesta era "sloganul" nostru, cei 4 temerari călărășeni, plecați într-o drumeție care s-a dovedit a fi o experiență de viață de neuitat, plină de peripeții, dar și dătătoare de speranțe pentru dorința noastră de a studia și a ne familiariza cu ceea ce înseamnă fauna Deltei Dunării.

Drumul anevoios cu trenul (până la Tulcea) avea să crească nivelul adrenalinei, doar la auzul acestor două cuvinte: **DELTA DUNĂRII...** Nici pozele, site-urile, poveștile pescărești, filmulețele și spusele bătrânilor, nimic din toate acestea nu au putut acoperi în totalitate grandiozitatea, frumusețea și beatitudinea create de locurile și zonele ce urma să le observăm.

Plecarea dis-de-dimineață a fost greoaie, mai ales că "purtam" după noi o "copilă" de doar 8 ani (dragălașă și inventivă), dar am văzut un răsărit de soare minunat, cum, de altfel, au fost și cele încă 9 ale perioadei petrecute în Tabără. Am "reușit" să parcurgem distanța în vreo 6 ore (cu acel tren, cu "tarif" de săgeată, mers de accelerat și regim de personal), astfel încât ne-a cam intrat os-în-os, dar a fost de bun augur pentru că oscioarele noastre aveau să se dezmoartească în cele 9 nopți dormite în cort, pe iarbă verde și nisip.

Asa că, după drumul care părea că nu se mai sfârșește, am debarcat în frumosul și ademenitorul oraș Tulcea. Având 4 saci de dormit, 2 corturi, saltele izoprene și încă 3-4 gentoaie cât să intre toate zilele din lume în ele. Băiatul grupului (făcând pe gentlemanul) a început transbordarea bagajelor spre locul de întâlnire al participanților la tabără.

După câteva minute de așteptare, spre noi se îndreapta un domn, plin de viață și simpatie, care se prezintă Petrescu... Îl aveam în față pe cel ce a făcut din pasiunea pentru păsări o bucurie pe care, prin organizarea acestei Tabere, a dorit să o împărtășească și altora. A încercat, ani de-a rândul, să unească tineri din toată țara pentru o singură menire: să cunoască păsările din Delta Dunării și de la Marea Neagră și să le iubească...

Cu un glas ferm și cu un umor pe alocuri englezesc, domnul Petrescu a reușit să unească micile grupulețe care se formaseră, într-un imens șir indian ce șerpuia spre locul de imbarcare în nava care avea să ne ducă spre Maliuc. Călătoria cu vaporul, în contrast cu aceea cu trenul, a fost admirabilă, frumusețea deltei ne-a cucerit. Pe alocuri, în depărtare, se observau stoluri de păsări și vegetație de un verde aprins legănată de vânt, ce ne făceau deja să visăm.

După o ora și un pic de navigat, am acostat la un ponton pe care era scris simplu **MALIUC**. Debarcarea, asemeni imbarcării, a fost anevoioasă, dar, într-un final, ne-am regrupat la un nou loc de imbarcare. De data asta ne-am suit în bărci pescărești (cam 5-6), despărțindu-ne, pentru o perioadă de bagaje, pomind spre tărâmurile de vis. Dacă vorbește unora spun că Marea te face să-ți pierzi mințile, probabil că aceia nu au văzut

